A°. 1844. MAANDAG DEN 29sten APRIL. N°. 52.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 April 1844.*

(12834) Alzoo de navolgende personen zich bij requesten hebben gewend, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1°. T. P. KAERSENHOUT, als beheerende den Boedel van wijlen HARM JOORENS, voor den Slavenjongen *Jacob*, aankomende dien Boedel.

2°. H. G. ROUX en J. FROUIN, als beheerende den Boedel van wijlen L. C. J. H. KLINT, voor de Slavenkinderen *Albertus* en *Marius*, aankomende dien Boedel.

3°. C. L. G. VAN AMSON, als Straatvoogd over- en voor den Slaven jongen *Eduard*, afkomstig van A. A. SAMUELS.

4°. J. A. MULLER, voor de Slavin *Louisa* en hare kinderen *Jan*, *Jansie* en *Sophia*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen inogten, redenen van oppositie te hebben, om binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 27 April 1844.*

(12846) THOMAS DIJKERS heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten dezer, de Nd. Am. Brik Grampus, Kapt. John Sayward, van Gloucester, hebbende 22 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN.

Men herinnert zich, dat de president der Vereenigde Staten, de Heer Tijler, in zijne openingsrede op de mogelijkheid gewezen heeft om een handelstraktaat tusschen de Duitsche tolvereeniging en de Noord-Amerikaansche staten tot stand te zien komen. Thans heeft de secretaris van staat de Heer Upshur, in zijn rapport omtrent den toestand van den handel in Noord-Amerika, de volgende bijzonderheden medegedeeld.

Uit de mededeelingen blijkt, dat de uitvoeren uit de Vereenigde Staten naar *Duitschland* jaarlijks aanmerkelijk toenemen. Om, bij voorbeeld, enkel van den tabak te gewagen, zoo hebben zij er in 1842 niet minder dan 248,749 kwintalen van geplaatst. De Tolvereeniging plagt vroeger insgelijks eene aanzienlijke hoeveelheid waren naar de Vereenigde Staten uit te voeren; maar sedert dezelve eene verandering in haar tarief heeft gebragt, zijn die uitvoeren uit Duitschland merkelijk afgenomen, en tegenwoordig zendt het naar Amerika niet anders dan spiegelglazen zijden stoffen, maar deze in geringe hoeveelheid, en snuisterijen.

Jaarlijks ziet men een aantal Duitschers naar Amerika verhuizen, maar zij vinden er geene bescherming, en hebben zij eenmaal den vaderlandschen grond verlaten, zoo zijn zij geheel aan zich zelve overgelaten. Het is voor Duitschland van groot belang dat er ten behoeve van deze land verhuizers schikkingen met de Vereenigde Staten getroffen worden. Amerika heeft zich zeer gewillig hiertoe betoond, en des zelfs vertegenwoordiger te Berlijn, de Heer Wheaton, heeft aanschrijving bekomen, om met de voornaamste staten van Duitschland bijzondere overeenkomsten te sluiten; met hoofddoel om de swarigheid, die de landverhuizing tegenwoordig zoo moeijelijk maken, op te heffen. Beijeren, Saksen, Wurtemberg, de beide Hessen en het Hertogdom van Bade hebben zich bereid verklaard, met den Heer Wheaton mede te werken. Laatsgemelde heeft insgelijks volmagtigden bekomen tot het sluiten van handels- en navigatie-traktaten met het Groot-Hertogdom Mecklenburg Schwerin en met het Hertogdom Oldenburg, die niet tot de Tolvereeniging behooren.

Voor zoo veel wijders het handels traktaat met de Tol-vereeniging betreft, zoo deelt de Heer *Upshur* mede, dat de grondslagen daarvan te Berlijn tusschen den Heer *Wheaton* en het Pruisische gouvernement zijn vastgesteld en aan de goedkeuring van het congres onderworpen zullen worden Het ontwerp betreft voornamelijk den tabak, het katoen en de rijst, en zou voor den handel van de Vereenigde Staten hoogst voordeelig wezen. Voor het Duitsch tolverbond zouden evenwel, natuurlijk, niet mindere voordeelen bedongen zijn. Voor deszelfs zijden stoffen, spiegelglazen, zilverwerk, wijnen en snuisterijen zouden differenticële regten gesteld worden, iets hetwelk het bondgenootschap niet dan zeer voordeelig kan wezen, zonder evenwel van nadeeligen invloed te zijn op de nijverheid der Unie of derzelver fabrikaadje van die artikelen, die aldaar zeer gering is.

De Amerikaansche ambassadeur te Weenen doet aldaar insgelijks pogingen bij het gouvernement tot het verkrijgen van eene vermindering van regten op den tabak, tegen aanbod van genoegzame tegen-voordeelen. Deze poging is evenwel mislukt, en het is alzoo bij het enkele tolverbond, dat de staten het aanbinden van naauwere handels-betrekkingen zullen zoeken.

— De *Times* houdt het voor stellig, dat Sir F. Burdett aan niets anders overleden is, dan aan de hydropathische behandeling, of genezing door koud water Sedert den 8sten October 1843 had de baronet zich geheel overgeleverd aan een, te Londen gevestigd, hydrophatisch geneesheer. Die doctor had hem stellig in het hoofd weten te prenten, dat hij de jicht, waaraan hij sterk leed, op die wijze zou overwinnen. Sedert was koud water het *vade-mecum* van den baronet geworden. Toen hij, kort voor zijn eigen overlijden, het ongeluk had, zijne gemalin te verliezen, verklaarde hij, dat het enkel kwam, omdat zij zich niet door zijnen water-doctor had willen laten behandelen. Zijn vertrouwen op het onfeilbare middel hetwelk hem ook in de daad uit zijn lijden heeft geholpen, was zoo groot, dat hij, ook zelfs te paard rijdend, met natte servetten omwonden was. Hij zal met zijne gemalin ten zelfde dagen begraven worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, *5 Maart.*

Van alle zijden worden de grootste toebereidselen gemaakt om de terugkomst der Koningin moeder te vieren, en de programma's der feesten en openbare vermakelijkheden, welke bij die gelenheid zullen plaats hebben, leveren een treffend contrast op met de depêches van Alicante, volgens welke honderd vuurmonden gereed stonden om dood en verderf tegen de belegerde stad te braken.

Brieven uit Vittoria melden, dat in de Encartaciones eene Carlistische zamenzwering ontdekt is. Ten gevolge dier ontdekking heeft men in hechtenis genomen den pastoor van Lanzotegui, die kogels goot, eenen pastoor, dien men Bilbao de Bilbao noemde, en den Heer de Larumbe, een voormalig Carlistisch officier. De saamgezworenen hadden reeds 200 man gerecruteerd, vooral onder de aardwerkers, die aan de nieuw aan te leggen wegen arbeiden. Volgens de Madridsche dagbladen is die zamenzwering niet in Biscaje ontstaan, maar wordt van uit Frankrijk bestuurd, weshalve zij dan ook bij de regering er op aandringen om een streng toezigt over de uit Frankrijk komende geestelijken en officieren te houden. Men schijnt in het gebergte door die beweging eene afleiding te hebben willen doen ten behoeve der misnoegden in het midden des rijks. De opstandelingen ontvingen, naar men verzekert, hunne instructien uit Bayonne en Bordeaux.

— Men leest in den *Echo du Nord.* Op de Belgische grenzen, nabij Mont-a-Leur heeft tusschen een smokkelaar en eenige tolbeambten een gevecht plaats gehad, hetwelk zoo men de bijzonderheden, die er van verhaald worden, gelooven mag, aan de fabelachtige heldentijden van *Homerus* doet denken. Een der stoutste smokkelaars van dat gedeelte der grenzen, met name *Rijs*, maar wegens zijne buitengewone krachten bijgenaamd *Alcides*, was dezer dagen met het begeleiden van een konvooi sluikwaren belast. Hij trok met alle mogelijke voorzigtigheid op Mont-a-Leur en was reeds op het punt van de grens over te steken, toen hij in eene hinderlaag viel van Fransche douanieren, die onverhoeds op hem toegesprongen en zich meester van hem poogden te maken. Bij den eersten schok wierp *Rijs* hen zonder veel moeite van zich af, maar weldra op nieuw en gelijktijdig aangevallen door die gewapende douanieren, hunnen officier, die zich aan hun hoofd was komen stellen en hunnen fellen bulhond, die als een ware schrik voor de smokkelaars bekend was, begreep hij, al zijne kracht en tegenwoordigheid van geest, in deze hagchelijke omstandigheden, wel te mogen inspannen. De strijd was geweldig; door eenen sabelhouw aan het hoofd gewond, door den bulhond in den schouder gebeten, verraden door zijne pistolen, die beide geweigerd hadden gelukte het hem door eene ongeloofelijke aanstrenging, zich uit de handen zijner

aanvallers los te rukken en het op een loopen te zetten. Nagejaagd door den bulhond, die hem gedurig in de beenen beet, keert hij zich onverhoeds om, grijpt het dier bij de keel, smeet het zich, met de tong uit den bek, over den schouder, loopt, met dezen last beladen, op de Belgische grenslijn aan, bereikt dezelve eindelijk zonder verdere hindernis. Het aan zijne zorgen toevertrouwde koonvooi, was gedurende zijne hardnekkige verdediging voortgesneld en bevond zich thans mede in veiligheid.

DUITSCHLAND.

Uit Triest meldt men het volgende:

De brieven uit Athene zijn van den 21 Februarij. Den 17den heeft de nationale vergadering hare beraadslagingen over de voorgestelde staatsregeling van Griekenland voortgezet, en de volgende punten aangenomen. 1.) De Staats-Godsdienst van Griekenland bestaat in de Oostersche Christelijke kerk. Elke anderen godsdienst wordt geduld en derzelver uitoefening niet verhinderd, daar elke derzelve onder de bescherming der wet is gesteld. 2.) De orthodox-Grieksche kerk, alzoo zij Christus als het hoofd erkent, is dogmatisch vereenigd met de groote Christelijke kerk van Konstantinopel en met elke andere gemeente dier kerk, zoodat zij gelijk deze de apostolische en synodische Canones en de heilige leer opvolgt; zij is echter vrij en onafhankelijk van iedere kerk, ten opzigte van haren staatsregtelijken toestand, en wordt door eene bisschoppelijke synode bestuurd. In de constitutie is ten opzigte der troon-opvolging nog eene wijziging gebragt, namelijk, dat de kroon, bij gebrek aan mannelijke nakomelingen, op de vrouwelijke linie overgaat; doch dit zal alleen voor de kinderen van Koning Otto geldende zijn.

ITALIE.

Op Corsica had voor eenige maanden zekere Ochioni zich als getuige aangegeven in eene beschuldiging van twee verdachte personen Serafino en Antonio, die van moord beschuldigd werden. Antonio werd gegrepen, ter dood veroordeeld en ter dood gebragt. Serafino werd niet gevonden Ochioni, die te regt of te onregt als getuige was opgetreden, vreesde zijnen beschuldigde en was op zijne hoede. Na verloop van eenigen tijd, meende hij, dat zijn vijand het eiland had verlaten of hem zou hebben vergeten. Dezer dagen ging hij met een ontvanger der belastingen, die eene aanzienlijke som geld bij zich had, door een afgelegen streek, toen Serafino, plotseling voor hem stond, en hem vroeg: Kent gij mij? Ochioni ontkende. Zie mij eens regt aan, en verklaar u, of gij mij niet meer gezien hebt? »Neen!" antwoordde Ochioni. Zijt gij zeker daarvan? »Ik heb u in mijn leven niet gezien." Dan ontvang het loon voor uw logen, en sterf! riep Serafino, en schoot hem met een pistool voor het hoofd, zoodat hij dood nederviel. Wat u belangt, zeide hij tegen den ontvanger, gij hebt niets te vreezen. Ik ben niet voornemens u iets te ontnemen Ik strafte slechts den logenaar! Serafino voelde of zijn slagtoffer wel dood was, stak zijne pijp aan, en ging, als een waar Corsikaan, rustig zijnen weg.

ADVERTISSEMENTEN

Het Feuilleton.

»Maar wat is een feuilleton," vroeg mij onlangs eene jonge dame in een gezelschap waar de aangelegenheden van den dag levendig behandeld werden. — Ik wil wel bekennen, dat ik nooit een vriend van difinities ben geweest. Ik stel hooger prijs op een roos dan op de wetenschap wat een roos is, en duizendmaal liever geef ik een kus, dan dat ik bepaal wat een kus is. — Ik nam dus oogenblikkelijk het *Journal des debats*, dat voor mij op tafel lag, in de hand en zeide: »voila." De lieve schoone was echter met zulk een verklaring gansch niet te vrede; zij liet mij niet los, maar zette mij hare feuilleton-vraag als een pistool op de borst, la bourse ou la vie! Reeds wilde ik tot haar zeggen: waarde Mevrouw, het feuilleton is als een vlinder, die heden geboren wordt en morgen sterft, als een spiegel, die elken morgen uw bloeijend beeld wedergeeft, 't is als..... ik had nog eenige schoone phrasen gereed, daar werd men, den hemel zij dank, aan tafel geroepen, en ik was van mijne wijsgeerige verhandeling ontslagen, maar zacht, ik moest mijn woord verpanden tot nadere gelegenheid, en wel na den afloop van het diner. Ik gaf ook stellig mijn woord: want ik ben even als *Talleyrand* nooit karig op beloften geweest, slechts mij zelven de beslissing over het *houden* reserverende.

Veertien dagen zijn er sedert verloopen, en heden, ik weet zelf niet hoe het komt: overvalt mij de luim mijne belofte te vervullen. Ik heb namelijk lekker geslapen de koffij is warm als een Javastroom, mijn barbier heeft mij niet gesneden, eindelijk brandt mijn cigaar als de Etna. — Ik krijg dus een rozenkleurig vel papier, leg mij in mijnen fauteuil en begin te schrijven.

— Waarde Mevrouw! — neen dat is te stijf. —

— Augusta! — te gemeenzaam! —,

— Beminnelijke philosophin! ach, veels te geleerd! Ik zet eindelijk in plaats van dit alles een eenvoudige streep, en ga dan voort:

Zekerlijk hebt gij, als meisje op den leeftijd van vijftien jaren een klein maroquin album met goud op snede bezeten. Gij teekende daarin des avonds — eenzaam schuchter — met half geslotene oogen — allerlei sijmbolische karakters en raadselachtige cijfers op, — wat weet ik het — de namen die met u gedanst hadden, — de kleederen uwer vriendinnen, — wat er gesproken was en wat gij daarop geantwoord had, genoeg — nu word maar niet rood, deze brief heeft geene oogen — alle deze schuldelooze droomen der jeugd het eerste leven des harte, wasemend als een rozenblad, en helaas even zoo spoedig verwelkend! —

Ziet ge, dit album was het feuilleton van uw hart; en nu weet gij ook, wat het feuilleton der dagbladen is. Wat ders als de kronijk van het tegenwoordige de kaleidoskoop van den dag; een potpourri van bagatellen, bouquet met geurige bloemen, heden geplukt, morgen verflenst, een melodie eindelijk, heden gezo gen en morgen vergeten. —

»Maar ik wil waarheid mijnheer, ge geeft mij zeepbellen; ik verlang een ernst gezet vertoog en gij schept mij af wegspattend schuim."

Ik scherts niet waardige vrouw! zie slechts vriendelijk aan, en ik zal zoo e stig zijn als een professor, die een voor zing doet en suikerwater drinkt; ter zake. De dagbladen mevrouw! zijn de spie der tijdgeschiedenis, het register voorvallen. Hunne kolommen zijn de coulisen van het tooneel. Nu stellen zij slagveld voor, dan een redenaars gestoe waarop gezegd wordt dat het landsgeld roofd is zonder den dief aan te wijzen. He wordt een vorstelijke huldiging, morge de lijkvaart eens konings vertoond. staat een minister-hotel in vlammen, de een gansche stad in brand; hier ligt koopvaardijvloot onttakeld in een dok, gi speelt een exercitie-eskader in volle ze Alle belangen worden op het tooneel v het dagblad vertegenwoordigd; alle sta den treden hier op en af; 't is een congr van alle natien, het panorama der moder wereld.

»Doch het feuilleton? ik heb niet ge vraagd wat de dagbladen zijn, nog ee zegt mij toch wat het feuilleton is." Wees zoo ongeduldigd niet lieve mevrou Herinnert u slechts onze laatste soiree. B den tooverglans der lampen zaten wij bonte rijen, dames en heeren, om het spoe achtig vlammetje der theemachine, d men niet te onregt de outervlam der heden daagsche beschaving noemt. Het theewa bruischte, ziste, de haard verspreidde ee weldadigen warmtegloed, en op de ta voor ons lag een sierlijk allerlei door ma kander van boeken, platen, van journale en albums.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.